

Θεόδωρος Τρύφων Πρόεδρος ΠΕΦ

«Πυλώνας ανάπτυξης το ελληνικό φάρμακο»

«Στη δύσκολη συγκυρία που ζούμε, προτείνουμε δημόσια συγκεκριμένες λύσεις για την κοινωνία, την απασχόληση και την πρωτοβάθμια περίθαλψη»

Σε ανοιχτό διάλογο καλεί την πολιτεία ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιοχημικών Θεόδωρος Τρύφων, με αφορμή τη μεγάλη εκδήλωση που διοργανώνεται την Τρίτη στο Badminton με τη συμμετοχή κυβερνητικών στελεχών, εκπροσώπων των κομμάτων, θεσμικών παραγόντων και εργαζομένων στις φαρμακευτικές επιχειρήσεις.

■ Ποιος είναι ο στόχος αυτής της εκδήλωσης;

Στην ουσία πρόκειται για έναν ανοιχτό διάλογο της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας με την κυβέρνηση και τους θεσμικούς φορείς ενώπιον των εργαζομένων. Πέφυσι 3.000 εργαζόμενοι έδωσαν δυναμικό «παρών» σε αυτόν τον διάλογο. Γιατί δεν αφορά μόνο αυτές καθ' αυτές τις επιχειρήσεις του κλάδου. Αφορά το παρόν και το μέλλον του ελληνικού φαρμάκου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την υγεία, την εθνική οικονομία και την ανάπτυξη. Και βέβαια αφορά την εξασφάλιση της εργασίας 53.000 εργαζομένων που, άμεσα ή έμμεσα, ασχολούνται στον κλάδο. Αναδεικνύουμε την άλλη Ελλάδα. Την Ελλάδα που κρατάει την παραγωγική βάση και τις θέσεις εργασίας σε αυτήν, που επενδύει, εξάγει και ερευνά.

■ Τι μηνύματα θέλετε να περάσετε στην πολιτεία;

Ότι το ελληνικό φάρμακο αποτελεί τη λύση για την πρωτοβάθμια περίθαλψη, τον ασθενή και τα ταμεία. Είναι η λύση για την υγεία, την κοινωνία, την ανάπτυξη. Θα διατυπώσουμε με τον πιο σαφή και κατηγορηματικό τρόπο τις θέσεις μας, όπως τις παρουσιάζουμε στις θεσμικές συναντήσεις μας με τους αρμόδιους φορείς - αυτή τη φορά δημόσια, παρουσία όλων όσοι εμπλέκονται με το φάρμακο και ενώπιον των εργαζομένων στον κλάδο. Δεν πρόκειται για συντηρητικές διεκδικήσεις. Στη δύσκολη συγκυρία που ζούμε, προτείνουμε, δημόσια, συγκεκριμένες λύσεις για την υγεία, την κοινωνία, την απασχόληση, την ανάπτυξη. Ο κλάδος του φαρμάκου αναγνωρίζεται επίσημα ως πυλώνας ανάπτυξης, ως «εθνικός πρωταγωνιστής». Επιδιώξή μας είναι η «αναγνώριση» αυτή να λάβει «σάρκα και οστά». Με μια εθνική πολιτική φαρμάκου, που δυστυχώς δεν υπάρχει και είναι απολύτως στο χέρι μας να την υιοθετήσουμε και να την εφαρμόσουμε.

■ Ποιος είναι ο στόχος σας για την εθνική πολιτική φαρμάκου;

Πρωταρχικός στόχος η κάλυψη του ασθενούς. Παράλληλα, η στρατηγική τοποθέτησή μας είναι πως, ιδιαίτερα σε μια περίοδο παρατεταμένης κρίσης, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία πρέπει να αποτελέσει βασικό πυλώνα αναπτυξιακής διαδικασίας. Σήμερα το ελληνικό φάρμακο κατέχει μόνο το 18% της αγοράς, με τα εισαγόμενα σκευάσματα να έχουν τη δεσπόζουσα θέση. Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Έχει προκύψει διαχρονικά από μια σειρά ενέργειες και παραλείψεις της πολιτείας, που, εξ αντικειμένου, ευνόησαν τις εισαγωγές εις βάρος της εγχώριας παραγωγής, του ισοζυγίου πληρωμών, της οικονομίας. Και έπληξαν σοβαρά την ελληνική φαρμακοβιομηχανία. Θέση μας είναι πως, στο πλαίσιο των σημερινών ασφυκτικών «κλειστών» προϋπολογισμών της φαρμακευτικής δαπάνης, η κυβέρνηση οφείλει να λάβει ενεργά υπόψη τη σημαντικότητα εγχώρια προστιθέμενη αξία του

ελληνικού φαρμάκου. Αυτή πρέπει να είναι βασική προτεραιότητα της φαρμακευτικής πολιτικής μας, όπως άλλωστε συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, με πολιτικές που στοχεύουν στην ανάπτυξη της εθνικής παραγωγής τους. Το ελληνικό φάρμακο μπορεί να καλύψει το 70% της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και πάνω από το 50% της νοσοκομειακής, δίνοντας ασφαλή και οικονομική λύση στους ασθενείς, ανακουφίζοντας τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ και ενισχύοντας την οικονομία. Είναι επώνυμο προϊόν υψηλής τεχνολογίας, ποιοτικό, ασφαλές και προσίπο. Αναγνωρίζεται διεθνώς από τους οργανισμούς υγείας 85 χωρών. Οι ελληνικές παραγωγικές μονάδες είναι υπερσύγχρονα εργο-

στάσια, αποτέλεσμα επενδύσεων εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, απασχολούν -και διατηρούν στη διάρκεια της κρίσης- χιλιάδες εργαζομένους, μεταξύ των οποίων 800 επιστήμονες υψηλής εξειδίκευσης.

Ο κλάδος της φαρμακοβιομηχανίας βρίσκεται σταθερά στη δεύτερη θέση του πίνακα ε-

ξαγωγών, συνεισφέρει σημαντικά στα φορολογικά έσοδα και συμβάλλει με 2,8 δισ. ετησίως στο ΑΕΠ. Έχει υπολογιστεί ότι για κάθε 1.000 ευρώ που δαπανώνται σε ελληνικό φάρμακο, το ΑΕΠ της χώρας ενισχύεται κατά 3.420 ευρώ. Όταν ζητάμε λοιπόν ανατροπή της υφιστάμενης πολιτικής ετών εις βάρος του ελληνικού φαρμάκου και ενίσχυση της θέσης του στην συνολική αγορά, επιδιώκουμε να αξιοποιηθεί

η δυναμική της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας προς όφελος των ασφαλισμένων και της εθνικής οικονομίας.

■ Θεωρείτε ότι η τρόικα θα συμφωνήσει με μια πολιτική που θα βελτιώνει τη θέση του ελληνικού φαρμάκου στην εθνική αγορά;

Η τρόικα δεν έχει λόγο στην χάραξη της εθνικής πολιτικής φαρμάκου. Η παρέμβασή της είναι καθαρά δημοσιονομικού χαρακτήρα. Έχει πείσει -και έχει συμφωνήσει η κυβέρνηση- σε έναν, κατά τη γνώμη μου, υπερβολικό και ανέφικτο για τη δημόσια υγεία περιορισμό της φαρμακευτικής δαπάνης στα δύο δισ. Και εδώ τελειώνει ο ρόλος της. Η διαμόρφωση της φαρμακευτικής πολιτικής ανήκει στην ελληνική κυβέρνηση. Αυτό συμβαίνει παντού στην Ε.Ε. και δεν καταλαβαίνω γιατί δεν συμβαίνει εδώ... Ξέρετε, η Ελλάδα χρειάζεται να διαμορφώσει πολιτικές υγείας και ανάπτυξης που θα εξυπηρετούν τα συμφέροντα της εθνικής οικονομίας και της κοινωνίας. Έχουμε κάνει συγκεκριμένες κοστολογημένες προτάσεις, με βάση τις οποίες η ελληνική παραγωγή μπορεί να τριπλασιαστεί χωρίς κόστος για τα ταμεία. Αντίθετα, μια τέτοια εξέλιξη θα είναι προς όφελος του ασθενούς, που θα έχει μειωμένη συμμετοχή στην αγορά των φαρμάκων του, αλλά και της οικονομίας, αφού θα περιοριστούν οι άσκοπες εισαγωγές ακριβών φαρμάκων και θα ενισχυθεί το ΑΕΠ, η ανάπτυξη και η απασχόληση. Πολλά από όσα συμβαίνουν ή δεν συμβαίνουν δεν είναι πάντα αποτέλεσμα δεσμεύσεών μας στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης. Είναι και συνέπεια δικών μας χρόνιων αδυναμιών, αδεξιότητων, έλλειψης φαντασίας και επαγγελματισμού. Θεωρώ ότι η χώρα έχει ικανές δυνάμεις να την οδηγήσουν σε αναπτυξιακούς δρόμους. Αρκεί να το θελήσουμε. Προσωπικά πιστεύω και ελπίζω σε μια επιθετική «φυγή προς τα εμπρός»...

“ Η κυβέρνηση οφείλει να λάβει ενεργά υπόψη τη σημαντικότητα εγχώρια προστιθέμενη αξία του ελληνικού φαρμάκου ”